Podstawowe wykresy w środowisku R

Agnieszka Goroncy



Wprowadzenie

Wykres służy do graficznej prezentacji danych. Istnieje bardzo wiele typów wykresów, najpopularniejszymi są:

- punktowy,
- liniowy,
- słupkowy,
- kołowy,
- rozrzutu.

Wykresy w R

Środowisko R pozwala tworzyć zarówno podstawowe wykresy statystyczne, jak i mniej znane takie jak:

- skrzynkowy ("pudełko z wąsami"),
- łodyga liście,
- kwantyl kwantyl (poprzedni temat),
- skrzypcowy.

Wiele poleceń generujących wykresy posiada wspólne argumenty, m.in.

- height, width wysokość i szerokość wykresu,
- col określa kolor elementów wykresu (tj. słupków, wycinków koła itp.),
- main, sub tytuł i podtytuł wykresu,
- axes, axisnames odpowiada za wyświetlanie i opisanie osi wykresu, domyślnie: TRUE,
- xlab, ylab umożliwia wprowadzenie własnego tekstowego opisu osi x i y wykresu,
- add umożliwia wyświetlenie wykresu wspólnie z innym, wcześniej wygenerowanym wykresem, domyślnie: FALSE.



Kolory

W środowisku R dostępna jest bogata gama kolorystyczna. Lista 657 predefiniowanych kolorów jest dostępna po wywołaniu funkcji

> colors()

Do konkretnej barwy można się odwoływać poprzez jej nazwę, np. "cyan" lub numer, np. 68. Tworząc wykres, mamy możliwość zdefiniowania kolorystyki jego składowych (słupków, wycinków koła), np. ustawiając argument col odpowiedniej funkcji generującej wykres:

- col=rainbow(5) elementy wykresu będą kolorowane naprzemiennie pięcioma kolorami tęczy,
- col=45 wszystkie elementy wykresu będą w jednakowym odcieniu koloru niebieskiego ("cadetblue3"),
- col=c(93,2,"darkgrey") elementy wykresu będą kolorowane naprzemiennie trzema kolorami.



Legenda wykresu

Dodanie legendy do wykresu jest możliwe poprzez wywołanie funkcji legend().

Położenie legendy na wykresie może być zrealizowane poprzez:

- argument x (lub x,y) zawierający współrzędne położenia lub tekst: "bottomright", "bottom", "bottomleft", "left", "topleft", "top", "topright", "right", "center".
- argument locator(1) umożliwia umieszczenie legendy na wykresie we wskazanym myszką miejscu.

Pozostałe ważne parametry:

- bty określa czy legenda ma być obramowana; możliwe wartości: "o" ramka (domyślnie), lub "n" - brak ramki,
- bg jeżeli bty="o", to pozwala ustawić tło ramki z legendą,
- cex określa wielkość czcionki w legendzie,
- fill pozwala wyświetlić kwadraciki przy opisie i przypisać im wybrane kolory, np. fill=rainbow(4).

Uwaga: Funkcję legend() należy wywołać po tym, jak R wyświetli wykres.



Funkcja plot()

Podstawową i najbardziej uniwersalną funkcją generującą wykresy w R jest funkcja plot(). Może ona dawać różne rezultaty, w zależności od podanych parametrów.

Najważniejszym parametrem funkcji plot jest **type** - typ wykresu, jeden z:

- "p" punktowy,
- "1" liniowy,
- "b" punktowo-liniowy,
- "s" schodkowy,
- "S" schodkowy, odwrócony,
- "h" kreskowy ("histogramowy").



Funkcja plot() - przykłady wykresów statystycznych

Przeanalizujmy bazę danych mcycle dołączoną do pakietu MASS.

> library(MASS)

Zawiera ona pomiary przyspieszenia głowy w symulowanym wypadku motocyklowym, wykorzystywane do testowania kasków.

Jednowymiarowy wykres punktowy czasu dla każdej obserwacji:

> plot(mcycle\$times)

Dwuwymiarowy wykres punktowy (rozrzutu) zależności czasu od przyspieszenia

> plot(mcycle\$times, mcycle\$accel)

> plot(mcycle\$times, mcycle\$accel, type="p")

Dwuwymiarowy wykres liniowy zależności czasu od przyspieszenia:

> plot(mcycle\$times, mcycle\$accel, type="1")

Dwuwymiarowy wykres schodkowy zależności czasu od przyspieszenia:

> plot(mcycle\$times, mcycle\$accel, type="s")

Funkcja par()

Funkcja par() wywołana przed funkcją plot() umożliwia przekazanie bądź pobranie parametrów graficznych. Często używane argumenty:

 mfco1, mfrow - wektor określaący liczbę wierszy i kolumn, które określają tablicę, na której rysowane będą poszczególne wykresy.

Przykład: Zanim wygenerujemy kolejne wykresy, wywołajmy polecenie

```
> par(mfcol=c(1,2))
```

Funkcja plot() - wykresy dowolnych funkcji

Funkcja plot () może być wykorzystywana również do generowania wykresów funkcji, np.

- > plot(cos,-2*pi,2*pi)
- > plot(tan,-pi/3,pi/3)

jak również wykresów dystrybuant i gęstości znanych rozkładów.

Wykres słupkowy

Funkcja barplot() pozwala wygenerować pionowy (domyślnie) lub poziomy wykres słupkowy.

W zależności od postaci argumentu głównego, możliwe są następujące **rodzaje wykresów słupkowych**:

- obrazujący wartości poszczególnych obserwacji jeden słupek odpowiada jednej obserwacji; jako argument główny podajemy nazwę zmiennej, dla której chcemy zilustrować wartości obserwacji,
- obrazujący grupy obserwacji jeden słupek odpowiada jednej kategorii; jako argument główny podajemy szereg rozdzielczy (wynik działania funkcji table()) kategoryzujący zmienną, dla której chcemy zilustrować grupy obserwacji.

Możliwe jest uzyskanie również wykresów zestawionych/zgrupowanych w podziale na inną zmienną. Wówczas argumentem funkcji jest tablica krzyżowa dla dwóch zmiennych.

Funkcja barplot(): argumenty

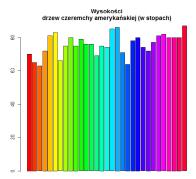
Parametry specyficzne dla funkcji barplot:

- horiz poziome położenie słupków, domyślnie: FALSE,
- beside określa sposób ułożenia słupków w przypadku podziału ze względu na kategorie innej zmiennej. Jeżeli beside=TRUE, to słupki są zgrupowane obok siebie, jeżeli beside=FALSE (domyślnie), to słupki zestawione są jeden na drugim.

Wykres słupkowy wartości obserwacji: przykład

Baza danych *trees* zawiera informacje dotyczące pomiarów 31 powalonych drzew czeremchy amerykańskiej. Poniższe polecenie umożliwia wygenerowanie wykresu słupkowego dla wysokości poszczególnych drzew:

> barplot(trees\$Height, col=rainbow(31), main="Wysokości drzew czeremchy + amerykańskiej (w stopach)")



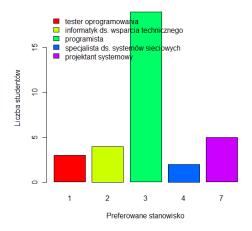
Wykres słupkowy dla grup obserwacji: przykład

Plik ankieta_studenci_2011.csv zawiera informacje dotyczące studentów 3-go roku informatyki WMil, zebrane latem 2011 roku. Poniższe polecenia umożliwiają wczytanie pliku i wygenerowanie wykresu słupkowego dla grup obserwacji wyznaczonych przez zmienną stanowisko (preferencje dotyczące stanowiska, które studenci chcieliby objąć w przyszłości).

```
> studenci<-read.csv("ankieta_studenci_2011.csv",
+ header=TRUE, sep=";")
> attach(studenci)
> arg<-table(stanowisko)
> barplot(arg, col=rainbow(5), xlab="Preferowane stanowisko",
+ ylab="Liczba studentów")
> legend("topleft", c("tester oprogramowania", "informatyk
+ ds. wsparcia technicznego", "programista", "specjalista ds.
+ systemów sieciowych", "projektant systemowy"), cex=1, bty="n",
+ fill=rainbow(5))
```

Wykres słupkowy dla grup obserwacji

W rezultacie otrzymujemy taki oto wykres:



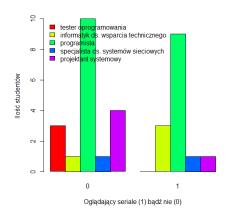
Wykres słupkowy zgrupowany: przykład

Zilustrujemy liczbę studentów preferujących poszczególne stanowiska, **zgrupowaną** ze względu na to, czy student ogląda seriale, czy nie.

```
> arg<-table(stanowisko, seriale)
> barplot(arg, col=rainbow(5),beside=T,xlab="Oglądający
+ seriale (1) bądź nie (0)",ylab="Ilość studentów")
> legend("topleft", c("tester oprogramowania","informatyk
+ ds. wsparcia technicznego","programista","specjalista ds.
+ systemów sieciowych","projektant systemowy"), cex=1, bty="n",
+ fill=rainbow(5))
```

Wykres słupkowy zgrupowany

W rezultacie otrzymujemy taki oto wykres:



Wykres słupkowy zestawiony: przykład

Ponownie zilustrujemy liczbę studentów preferujących poszczególne stanowiska, ale teraz **zestawioną** ze względu na to, czy student ogląda seriale, czy nie. Zamienimy też miejscami zmienne w funkcji table().

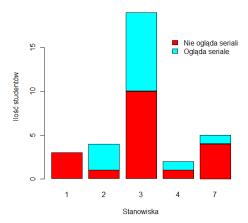
```
> arg<-table(seriale,stanowisko)
> barplot(arg, col=rainbow(2), xlab="Stanowiska")
> legend(locator(1), c("Nie ogląda seriali", "Ogląda seriale"),
+ cex=1, bty="n",fill=rainbow(2))
```

Uwaga: Położenie legendy wskazujemy myszką klikając w odpowiednie miejsce na wykresie.

Zadanie: Wygeneruj analogiczny wykres zgrupowany.

Wykres słupkowy zestawiony

W rezultacie otrzymujemy taki oto wykres (numeracja pod słupkami odpowiada numerom możliwych stanowisk w ankiecie):



Histogram

Histogram jest szczególnym rodzajem wykresu słupkowego, który umożliwia podgląd rozkładu empirycznego badanej cechy, która jest odpowiednio kategoryzowana. Słupków jest tyle, ile kategorii (klas). Są one zawsze tej samej szerokości i odkładane w równoodległych punktach na osi poziomej. Wysokości słupków mogą odpowiadać liczebnościom poszczególnych klas, bądź ich prawdopodobieństwam empirycznym (częstościom względnym).

Funkcja hist() pozwala wygenerować histogram.

Ważne parametry:

- breaks parametr określający sposób wyznaczania klas na histogramie, może to być jeden z następujących argumentów:
 - wektor zawierający punkty podziału,
 - liczba określająca ilość klas,
 - nazwa algorytmu, który wylicza liczbę klas,
 - funkcja obliczająca liczbę klas.

Parametr ten domyślnie ustawiony jest na "Sturges" (nazwa algorytmu),

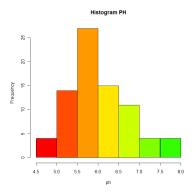
- freq na osi pionowej odkładane są liczebności poszczególnych klas (domyślnie TRUE),
- prob przeciwieństwo freq: na osi pionowej odkładane są częstości względne (prawdopodobieństwa empiryczne) dla poszczególnych klas (domyślnie FALSE).



Histogram - przykład

Pakiet boot zawiera m.in. bazę danych urine. Histogram dla zmiennej ph z tej bazy możemy wygenerować następująco:

- > library(boot)
- > hist(urine\$ph,main="Histogram PH",col=rainbow(20))



Wykres łodyga-liście

Funkcja **stem()** pozwala wygenerować wykres łodyga-liście. Jest to wykres tekstowy ilustrujący wartości zmiennej.

Ważne parametry:

- scale określa skalę wykresu (domyślnie 1).
- width szerokość wykresu (domyślnie 80),

Przykład:

```
> a=c(1.2, 2.4, 3.4, 3.6, 4.4, 4.5, 5.4, 5.5,
+ 5.5, 6.3, 6.4)
> stem(a)
> stem(a, scale=2)
```

Porównaj wyniki działania dwóch ostatnich poleceń.



Wykres kołowy

Wykres kołowy pozwala porównać proporcje poszczególnych frakcji w stosunku do całości. Jest to bardzo popularny typ wykresu, z ponad dwusetletnią historią.

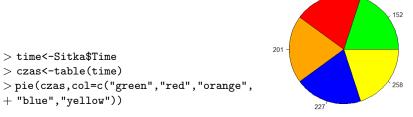
Funkcja pie() pozwala wygenerować wykres kołowy.

Podobnie jak w przypadku wykresu słupkowego, głównym argumentem może być albo zmienna (wówczas wycinki koła będą odpowiadały wartościom poszczególnych obserwacji), albo szereg rozdzielczy, czyli wynik funkcji table() (wówczas wycinki koła będą odpowiadały kategoriom wyznaczonym przez zmienną).

Uwaga: Jeżeli chcemy porównywać proporcje frakcji między sobą, bardziej odpowiednim jest np. wykres słupkowy. Wykres kołowy nie nadaje się również do przedstawiania nieskategoryzowanych danych (gdy niemal każda obserwacja ma inną wartość).

Wykres kołowy - przykład

Przykład: Zobrazujemy na wykresie kołowym czas pomiaru (w dniach) pewnej odmiany świerku (pakiet MASS, zmienna Time w bazie Sitka):



"Na oko" wydaje się, że wycinki wykresu kołowego są jednakowe. Czy na pewno? Jeżeli chcemy porównać częstości pomiarów między sobą, lepszy rezultat w tym przypadku da nam wykres słupkowy:

> barplot(czas)

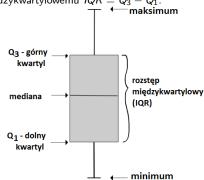
Wniosek: Wycinki koła są rzeczywiście jednakowe.



Wykres pudełkowy

Wykres skrzynkowy (tzw. "pudełko z wąsami") pozwala przedstawić parametry położenia i rozproszenia rozkładu empirycznego badanej cechy. Składa się on z pudełka i "wąsów". Dolna część pudełka rysowana jest na wysokości dolnego kwartyla($Q_1 = quantile(0.25)$), górna część na wysokości górnego kwartyla ($Q_3 = quantile(0.75)$), a linia w środku odpowiada medianie ($Q_2 = Med$). Wysokość pudełka zawsze odpowiada więc rozstępowi międzykwartylowemu $IQR = Q_3 - Q_1$.

Długości wąsów mogą być różne, w zależności od tego, czy bierzemy pod uwagę obserwacje odstające (skrajne, czyli podejrzanie niskie bądź wysokie), czy nie. Pudełko z wąsami nie uwzględniające obserwacje odstające wygląda tak:

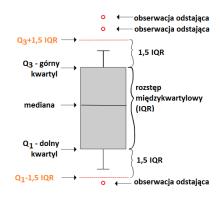


Wykres pudełkowy (2)

Wykres pudełkowy może uwzględniać obserwacje odstające. W tym przypadku budowa pudełka jest identyczna jak wcześniej, jednak wąsy są odpowiednio obcinane.

Górny wąs: do górnego kwartyla dodajemy 1,5 (standardowo) rozstępu międzykwartylowego (czyli IQR) i wszystkie obserwacje przekraczające tą wielkość oznaczamy jako odstające (kółko). Wąs ucinamy na wysokości największej obserwacji, która znajduje się poniżej poziomu $Q_3+1,5\cdot IQR$.

Dolny wąs: od dolnego kwartyla odejmujemy 1,5 (standardowo) rozstępu międzykwartylowego i wszystkie obserwacje znajdujące się poniżej tej wielkości oznaczamy jako odstające (kółko). Wąs ucinamy na wysokości najmniejszej obserwacji, która znajduje się powyżej poziomu $Q_1-1,5\cdot IQR$.



Wykres pudełkowy: parametry i przykład

Funkcja boxplot() pozwala wygenerować wykres skrzynkowy.

Ważne parametry funkcji:

- range określa zakres długości wąsów. Dodatnia wartość range (domyślnie wynosi ona 1,5) pomnożona przez IQR wyznacza granicę długości wąsów. Wartość 0 powoduje wygenerowanie wykresu skrzynkowego bez uwzględnienia obserwacji odstających.
- horizontal wartość logiczna określająca, czy wykres ma być ułożony poziomo (domyślnie FALSE).

Przykład:

```
> x<-c(1,-3,-1,2,4,6,7,9,12,15,25,30,-16)
```

- > summary(x)
- > boxplot(x)
- > boxplot(x, range=0)

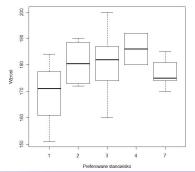


Wykresy pudełkowe w rozbiciu na kategorie wyznaczone przez inną zmienną

Aby narysować wykresy pudełkowe dla zmiennej liczbowej w rozbiciu na kategorie wyznaczone przez inną zmienną (np. jakościową), należy użyć znaku \sim .

Przykład: Zbadajmy wzrost studentów z pliku ankieta_studenci_2011.csv w rozbiciu na stanowisko.

 $> ext{boxplot(studenci$wzrost}{\sim} ext{studenci$stanowisko)}$



Agregacja danych

Agregacja danych polega na wyliczeniu statystyki (jednej lub wielu, np. średniej) dla grup obserwacji wyznaczonych przez kategorie zmiennej grupującej (lub wielu zmiennych grupujących). Do agregacji danych służy funkcja aggregate(), której pierwszym argumentem jest obiekt, który będzie agregowany (wektor, ramka danych itp.). Kolejne ważne argumenty to:

- by lista (!) elementów, względem których odbędzie się grupowanie (zmiennych grupujących),
- FUN funkcja podsumowująca dane, np. mean średnia, weighted.mean - średnia ważona, max - maksimum, itp.

Przykład: Baza danych mtcars zawiera dane dotyczące samochodów. Chcemy obliczyć średnie zużycie paliwa (zmienna mpg) dla samochodów w grupach wyznaczonych przez liczbę cylindrów (zmienna cy1):

- > aggregate(mtcars\$mpg, by=list(mtcars\$cyl), FUN=mean)
 Aby wyznaczyć maksimum wszystkich zmiennych z bazy danych, w grupach wyznaczonych zarówno przez liczbę cylindrów, jak i typ skrzyni biegów (zmienna am), należy wywołać polecenie
- > aggregate(mtcars, by=list(mtcars\$cyl, mtcars\$am), FUN=max)

Wykresy dla danych zagregowanych

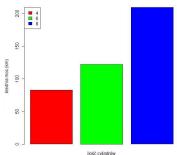
Przykład: Chcemy zobrazować na wykresie słupkowym średnią moc samochodu (zmienna hp) w zależności od liczby cylindrów w samochodzie. W tym celu najpierw agregujemy dane.

```
> dane=aggregate(mtcars$hp, by=list(cyl), FUN=mean)
```

```
> barplot(dane$x, col=rainbow(length(dane$x)))
```

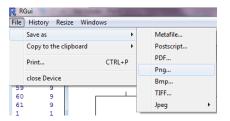
- > legend("topleft", names(table(mtcars\$cyl)),
- + fill=rainbow(length(dane\$x)))

Z wykresu wynika, że średnia moc samochodu jest najwyższa wśród samochodów posiadających 8 cylindrów.



Eksport wykresów do plików

Najprostszy sposób na zapisanie uzyskanego wykresu w pliku to wybór odpowiedniego elementu z menu:



Można to zrobić również z poziomu konsoli, wywołując odpowiednią funkcję, która zapisuje aktualnie wyświetlaną grafikę w wybranym formacie, w pliku o nazwie podanym jako jej argument:

- dev.print("nazwa.jpeg",device=jpeg,width=600),
- dev.print("nazwa.png",device=png,width=600),
- dev.print("nazwa.pdf",device=pdf,width=6).



Literatura i przydatne zasoby w internecie

- Grzegorz Skalski (Uniwersytet w Łodzi), Wizualizacja danych: odkrycie pierwszych zależności
- Paul Murrell (Uniwersytet w Auckland, Nowa Zelandia), Grafika w R
- Hans Rosling, The Joy of Stats
- Przemysław Biecek, **Przewodnik po pakiecie** R, Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław, 2011
- Joseph Adler, R in a Nutshell, O'Reilly Media, 2009